

JAROSLAV A MALVÍNA BALVÍNOVI / 24. 8. 2016

Kristina Dufková: Loutková animace mě úplně pohltila

Režisérka, výtvarnice, scenáristka, ale i animátorka a ilustrátorka Kristina Dufková se pohybuje na poli české animace už více jak deset let. Poprvé na sebe výrazněji upozornila studentským filmem *Ze života matek* (2005), který vytvořila pomocí fluidní animace malbou na sklo. Od té doby dokončila několik filmů, vystřídala několik animačních technik, podílela se na celovečerním snímku *Fimfárum – Do třetice všeho dobrého* (2011) a nyní chystá svůj první samostatný celovečerní snímek.

Připravujete celovečerní film *Život k sežrání*, který pojednává o dětské obezitě. To je atypické téma, jak jste na něj přišla?

Hledala jsem nějaký námět na další film a náhodou se mi dostala do ruky útlá knížka *Život k sežrání* od francouzského spisovatele Mikäela Olliviera. Od prvního přečtení jsem věděla, že to je krásný námět na loutkový film. A myslím si to pořád. Už máme hotový teaser, který můžete vidět na internetu: <https://vimeo.com/88517441>.

Můžete lehce nastínit příběh?

Příběh je o dospívajícím klukovi Benovi, který je „trošku“ při těle. Zamiluje se a zjistí, že být při těle není moc žádoucí. Tak se rozhodne to po svém začít řešit. Film je o dospívání, plnění svých snů, lásce, přátelství a jídle.

Scénář jste psala sama?

Scénář k filmu psala Barbora Dřevíková, já jsem jen spolupracovala.

O filmu jsme slyšeli už před nějakou dobou, v roce 2014 jste ho prezentovali i na třeboňském Anifilmu. V jaké fázi je nyní realizace?

Právě dodělávám storyboard, navrhuji prostředí, rekvizity a vyrábíme loutky. Jsme tedy teprve na začátku realizace. Natáčet bychom chtěli v létě příštího roku. Je to sice komorní příběh, ale i tak je tam skoro padesát postav a prostředí.

Pro jakou věkovou skupinu bude snímek určený?

Především pro dospívající. Možná ale i pro dospělé a pro mladší děti. Pro všechny, kdo chtějí spolu s Benem prožít zlomový okamžik života – udělat krok z bezstarostného dětství do světa dospívání.

Dříve jste při animaci využívala malbu na sklo, ale letos jste natočila loutkový večerníček *Povídání o mamince a tatínkovi*, *Život k sežrání* bude také loutkový.

Dá se říct, že jste se přeorientovala na loutku? Proč?

S loutkou jsem se poprvé setkala u filmu *Fimfárum*, do té doby jsem si neuměla představit, že bych ji někdy chtěla animovat. Pak jsem ale zjistila, že pro některé náměty je jako stvořená. U *Života k sežrání* to byla válka s hmotností. V kresleném filmu ta trojrozměrná hmota prostě není. Loutka se v tomto případě nabídla sama. Je to pro mě nová práce, která mě ale úplně pohltila. Nikdy dřív by mě nenapadlo, že mě plácání modelíny na kostru bude tak bavit. Teď zrovna vyrábím modely ke všem postavám.

Na kreslený film jste ale nezanevřela?

Ne, u kresleného filmu zůstávám taky. Ráda někdy vyměním trojrozměrný prostor jenom za dvojrozměrný, mám ráda perspektivu kresleného filmu, jde tam vytvořit to, co v loutce jen ztěžka.

Dalším vaším poměrně novým filmem je *Neříkej mi Panda, jmenuji se Fanda*. Zde jsou tématem logopedické problémy, i to je netypické. Jak to vzniklo?

Dlouho jsem chodila se svým synem Tondou na logopedii. Moc ho to nebavilo, spíš vůbec, tak jsem hledala cesty, jak mu to zpříjemnit. Bohužel jsem to už nestihla pro mého Tonda, ten už zápas s logopedií vyhrál, ale třeba to pomůže jiným dětem. Film je pouze motivační, vysvětluje dětem, proč má cenu chodit na logopedii.

Jaké máte s filmem úmysly?

K filmu chystáme knížku, pracovní sešity a logopedické hry, které by měly být i formou aplikace pro telefony a tablety. Aby mohly děti trénovat kdekoliv a kdykoliv. A na tom, co je baví. Také bych chtěla natočit s malou Vandou, hlavní postavou filmu, kreslený seriál o písmenkách. A rádi bychom také film dostali, ještě s pár dalšími filmečky, do kin.

Kromě filmů také vystavujete, v současné době v Českých Budějovicích. O tam mohou návštěvníci z vaší tvorby vidět?

V Wortnerově domě, který spadá pod Alšovu jihočeskou galerii, jsou vystavené scény a loutky z večerníčku *Povídání o mamince a tatínkovi*, fáze loutky tloušťíka Bena za *Života k sežrání*, která ještě pořád není konečná, obrázky z kreslených filmů *Usnula jsem*, *Neříkej mi panda*, *jmenuji se Fanda*, *Ze života matek...* a také tam můžete vidět některé mé animované filmy.